

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELATIA CU PARLAMENTUL

Nr. 2554, 2589, 2590, 2591, 2627, 2687, 2689, 2700, 2701, 2720/2026

12-03-2026

**Către: Doamna Deputat Oana MURARIU
Secretar al Camerei Deputaților**

Ref.la: Răspunsuri la întrebări/interpelări formulate de deputați

Stimată doamnă secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele întrebări/interpelări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

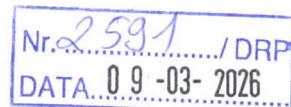
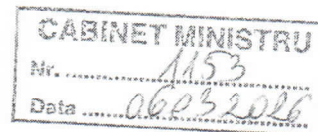
Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

MINISTERUL CULTURII

DOMNULUI DEPUTAT ILIE TOMA

STIMATE DOMNULE DEPUTAT,

Referitor la interpelarea dumneavoastră având ca obiect „Clădiri monument istoric”, urmărind întrebările dumneavoastră vă comunicăm cele ce urmează:

1. Care este numărul total al clădirilor monument istoric aflate în proprietatea sau administrarea directă/indirectă a Ministerului Culturii, defalcăt pe județe?

Ministerul Culturii administrează, direct sau prin instituțiile aflate în subordine ori coordonare (precum Institutul Național al Patrimoniului), un număr semnificativ de imobile aparținând domeniului public al statului, dintre care o parte sunt clasate în Lista monumentelor istorice. Conform cadrului legal stabilit prin Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, monumentele istorice pot aparține domeniului public sau privat al statului, al unităților administrativ-teritoriale sau pot fi în proprietate privată, iar statul, prin Ministerul Culturii, poate dobândi astfel de bunuri inclusiv prin exercitarea dreptului de preempțiune.

În ultimii ani, pe lângă clădirile emblematice deja cunoscute aflate în administrarea statului, precum Ateneul Român, patrimoniul imobiliar aflat în proprietatea sau administrarea statului prin Ministerul Culturii a fost consolidat prin exercitarea dreptului de preempțiune sau prin alte modalități legale de preluare. Printre exemplele relevante se numără:

- Vila Florica situată în județul Argeș,
- Vila Regală din Mamaia - județul Constanța,
- terenuri parte din situri arheologice de importanță națională, precum Ulpia Traiana Sarmizegetusa - județul Hunedoara, Situl arheologic de la Nufărul - județul Tulcea, Situl arheologic de la Pietroasele - județul Buzău, ș.a.

Precizăm că inventarul bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului cuprinde toate obiectivele aflate în proprietatea statului sau în administrarea instituțiilor publice, însă acestea nu sunt evidențiate distinct în funcție de regimul juridic de monument istoric. Din acest motiv, identificarea exactă a clădirilor clasate ca monument istoric aflate în proprietatea sau administrarea directă ori indirectă a Ministerului Culturii, precum și defalcarea acestora pe județe, presupune o analiză detaliată a inventarului bunurilor și corelarea acestuia cu Lista Monumentelor Istorice.

În consecință, lista completă a acestor imobile, inclusiv defalcarea pe județe, va fi transmisă ulterior, după centralizarea și verificarea datelor din inventarul bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului și din evidențele instituțiilor aflate în subordinea sau coordonarea Ministerului Culturii.

MINISTERUL CULTURII

2. Câte monumente istorice din Gupa A la nivel național sunt identificate în prezent ca fiind în stare de colaps sau precolaps?

O evaluare efectuată la nivelul serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii privind monumentele istorice în stare precară de conservare/în pericol de dispariție, realizată la solicitarea Ministerului Culturii și centralizată de INP în documentul „Situția Monumentelor Istorice aflate în pericol” arată că 801 monumente istorice (2,63% din numărul total al monumentelor istorice din România) sunt în stare precară de conservare sau pericol de dispariție. S-au constatat diferențe de detalieri și probleme de înțelegere unitară și raportare a situațiilor din teren. Conform concluziilor, urmărind situația după proprietarii cunoscuți, un număr semnificativ de monumente istorice în pericol aparțin sau sunt în administrarea, în întregime sau în parte, a autorităților publice, entităților din subordinea acestora și a societăților cu capital majoritar de stat.

Astfel, dintre cele 801 monumente istorice în pericol de dispariție, se pot număra 31 monumente istorice (3,87%) care aparțin autorităților centrale, la nivel județean autoritățile dețin 22 (2,75%), iar cele de nivel local 166 (20,72%). Cultele dețin 184 monumente istorice a căror existență este amenințată (22,97%). De asemenea, numărul monumentelor istorice în stare rea de conservare care constituie și un pericol public este de 264 obiective (32,96% din cele 801).

O evaluare actualizată a numărului de monumente istorice aflate în pericol - pre-colaps sau risc seismic major - se poate face doar printr-un efort susținut al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii - cu asigurarea resurselor necesare - în colaborare directă cu Unitățile Administrativ Teritoriale, cu sprijinul INP și cu implicarea sistematică de specialiști în domeniu în fiecare județ.

În acest sens redăm în continuare concluziile respectivului studiu redactate de Ministerul Culturii: „Din cele prezentate rezultă ca evidentă necesitatea întăririi, prin personal de specialitate, a capacității administrative a serviciilor publice deconcentrate, numai astfel Ministerul Culturii putând cunoaște starea reală de conservare a monumentelor la nivel național și adopta măsurile și politicile publice adecvate. De asemenea este necesară crearea în cel mai scurt timp a unui program național dedicat intervențiilor urgente la monumente istorice, ca parte din Programul Național de Restaurare, program pentru care este necesară alocarea către Institutul Național al Patrimoniului de resurse - financiare și umane - suplimentare, în concordanță cu necesitățile identificate.”

3. În contextul prăbușirii parțiale a monumentului din Cehu Silvaniei, ce măsuri urgente a luat Ministerul pentru a actualiza lista de intervenții de urgență (punere în siguranță) pentru a evita pierderea iremediabilă a altor obiective de importanță națională?

În conformitate cu prevederile Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, proprietarii și titularii dreptului de administrare sau ai altor drepturi reale asupra monumentelor istorice au obligația de a asigura protejarea acestora. Astfel, potrivit art. 36 alin. (1), în scopul protejării monumentelor istorice, aceștia sunt obligați, între altele:

MINISTERUL CULTURII

- să întrețină, să utilizeze și să exploateze imobilul cu respectarea prevederilor legale și a Obligației privind folosința monumentului istoric;
- să asigure paza, integritatea și protecția monumentelor istorice, să adopte măsuri pentru prevenirea și stingerea incendiilor și să realizeze, în condițiile legii, lucrările necesare de conservare, consolidare, restaurare, reparații curente și întreținere.

Totodată, autoritățile administrației publice locale au competențe semnificative în domeniul protejării patrimoniului construit. Acestea includ, printre altele, colaborarea cu serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, identificarea imobilelor de patrimoniu aflate în stare de degradare și inițierea unor măsuri de intervenție, inclusiv prin alocarea de fonduri de la bugetele locale.

În același timp, potrivit prevederilor Codului administrativ (O.U.G. nr. 57/2019), autoritățile administrației publice locale pot alocă resurse financiare din bugetele proprii pentru lucrări de restaurare, pot accesa fonduri nerambursabile naționale sau europene și pot elabora strategii de valorificare a patrimoniului cultural local prin intermediul turismului, programelor educaționale sau al altor inițiative comunitare.

De asemenea, Legea nr. 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor instituie posibilitatea intervenției autorităților publice asupra fațadelor degradate, inclusiv în cazul clădirilor clasate ca monument istoric, în anumite condiții, inclusiv prin executarea lucrărilor din oficiu și recuperarea ulterioară a costurilor de la proprietari, acolo unde este cazul.

În ceea ce privește implicarea Ministerului Culturii, precizăm că protejarea, conservarea și valorificarea patrimoniului cultural național reprezintă o direcție prioritară de acțiune, susținută atât prin programe de finanțare, cât și prin sprijin tehnic și instituțional acordat autorităților publice și proprietarilor de monumente istorice.

Cu toate acestea, aplicarea efectivă a unor măsuri urgente de intervenție asupra monumentelor istorice se confruntă, în practică, cu o serie de constrângeri de natură juridică și administrativă, care limitează capacitatea autorităților competente de a interveni rapid și eficient.

În primul rând, deși Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice prevede posibilitatea realizării unor intervenții de urgență pentru punerea în siguranță a monumentelor istorice, cadrul normativ nu detaliază în mod suficient procedura aplicabilă în astfel de situații. Lipsa unor reglementări clare privind tipologia lucrărilor de urgență, responsabilitățile instituționale și limitele intervenției în absența acordului proprietarului poate genera incertitudine juridică și, implicit, reticență din partea autorităților competente în inițierea unor astfel de intervenții.

În al doilea rând, regimul juridic al proprietății constituie frecvent un obstacol în realizarea intervențiilor necesare. În cazul monumentelor istorice aflate în proprietate privată sau în coproprietate, intervențiile de urgență sunt adesea condiționate de acordul proprietarilor, iar în situațiile în care acesta lipsește sau atunci când există incertitudini privind dreptul de proprietate (de exemplu, succesiuni nedefinitivate sau lipsa intabulării), autoritățile pot întâmpina dificultăți în a interveni fără riscul unor consecințe juridice.

MINISTERUL CULTURII

În acest context, menționăm că pe circuitul legislativ al Camerei Deputaților se află PL-x nr. 603/2023 - Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, precum și pentru modificarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, inițiativă legislativă care vizează inclusiv clarificarea unor aspecte legate de intervențiile asupra monumentelor istorice.

Ministerul Culturii își exprimă, și pe această cale, totala deschidere față de solicitările formulate de către membrii Parlamentului României, ca importantă resursă pentru optimizarea politicilor sale. Vă asigurăm că, în continuare, vom depune toate diligențele pentru asigurarea cadrului necesar protejării și punerii în valoare a patrimoniului cultural și vă stăm la dispoziție pentru alte întrebări sau propuneri.

Cu stimă,

András István DEMETER,
MINISTRUL CULTURII